

disputants-חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator													
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
שבת-כירה	מאן דאמר														
שכת קדירה על גבי כירה ובשלה בשבת, מהו?	בעו מיניה מרבי חייה בר אבא:										^	◇	לה.		
אישתיק ולא אמר ליה ולא מידי.											o		לה.		
למחר נפק דרש להו: המבשל בשבת, בשוגג - יאכל, במזיד - לא יאכל, ולא שנא.											!	◇	לה.		
מאי ולא שנא?											^		לה.		
דאמרי תרווייהו להיתירא: מבשל הוא דקא עביד מעשה, במזיד - לא יאכל, אבל האי דלא קא עביד מעשה - במזיד נמי יאכל.	רבה ורב יוסף:										◆	!	◇	לה.	
אמר לאיסורא: מבשל הוא דלא אתי לאיערומי - בשוגג יאכל, אבל האי דאתי לאיערומי - בשוגג נמי לא יאכל.	רב נחמן בר יצחק:										◆	!	◇	לה.	
שכת קדירה על גבי כירה ובישלה בשבת, בשוגג - יאכל, במזיד - לא יאכל.	מיתבי:										⚡		◇	לה.	
במה דברים אמורים - בחמין שלא הוחמו כל צורכן, ותבשיל שלא בישל כל צורכן. אבל חמין שהוחמו כל צורכן ותבשיל שבישל כל צורכן, בין בשוגג בין במזיד - יאכל, דברי רבי מאיר.	[רבימאיר]										◆	⚡	◇	לה.	
חמין שהוחמו כל צורכן - מותרין, מפני שמצטמק ורע לו. ותבשיל שבישל כל צורכן - אסור, מפני שמצטמק ויפה לו, וכל המצטמק ויפה לו, כגון כרוב ופולים ובשר טרוף - אסור, וכל המצטמק ורע לו - מותר.	רבי יהודה:										◆	⚡	◇	לה.	
קתני מיהא: תבשיל שלא בישל כל צורכו											■	⚡		לה.	
בשלמא לרב נחמן בר יצחק לא קשיא: כאן - קודם גזרה, כאן - לאחר גזרה.											!		◇	לה.	
אלא רבה ורב יוסף דאמרי להיתירא, אי קודם גזרה - קשיא מזיד, אי לאחר גזרה - קשיא נמי שוגג											⚡		◇	לה.	
קשיא											!			לה.	
מאי גזירתא?											^			לה.	
בתחילה היו אומרים המבשל בשבת, בשוגג - יאכל, במזיד - לא יאכל, והוא הדין לשוכה. משרבו משהין במזיד ואומרים שכחים אנו - חזרו וקנסו על השוכה.	דאמר רב יהודה בר שמואל אמר רבי אבא אמר רב כהנא אמר רב:										!		◇	לה.	
קשיא דרבי מאיר אדרבי מאיר, קשיא דרבי יהודה אדרבי יהודה	⚡													לה.	
דרבי מאיר אדרבי מאיר לא קשיא: הא - לכתחילה, הא - דיעבד.	!												◇	לה.	
דרבי יהודה אדרבי יהודה נמי לא קשיא: כאן - בגרופה וקטומה, כאן - בשאינה גרופה וקטומה.	!												◇	לה.	
עבר ושהה מאי, מי קנסוהו רבנן או לא?	איבעיא להו:											^	◇	לה.	
כשהלך רבי יוסי לציפורי מצא חמין שנשתהו על גבי כירה - ולא אסר להן, ביצים מצומקות שנשתהו על גבי כירה - ואסר להן.	תא שמע, דאמר שמואל בר נתן אמר רבי חנינא:											■	!	◇	לה.
מאי לאו - לאותו שבת?												■	!		לה.
לא, לשבת הבאה.												⚡	◇	לה.	
מכלל דביצים מצומקות מצטמקות ויפה להן נינהו?												^		לה.	
אין, דאמר רב חמא בר חנינא: פעם אחת נתארחתי אני ורבי למקום אחד, והביאו לפנינו ביצים מצומקות כעזרדין, ואכלנו מהן הרבה.	[רב חמא בר חנינא]:											!		לה.	
אף מחזירין.	בית הלל:												■	<	לה.
לדברי האומר מחזירין - אפילו בשבת.	רב ששת:												■	◇	לה:
אף מחזירין - אפילו בשבת	ואף רבי אושעיא סבר:												■		לה:
פעם אחת היינו עומדים לעילא מרבי חייה רבה, והעלנו לו קומקמוס של חמין מדיוטא התחתונה לדיוטא העליונה, ומזגנו לו את הכוס והחזרנוהו למקומו, ולא אמר לנו דבר.	דאמר רבי אושעיא:											o			לה:
לא שנו אלא שעודן בידו, אבל הניחן על גבי קרקע - אסור.	רבי זריקא אמר רבי אבא אמר רבי תדאי:											◆	■		לה:

disputants- חולקים ◇ קודמה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא- key:	

		Talmud Navigator													
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
שבת-כירה	מימרא	רב אמר:												לה:	
רבי תדאי דעבד - לגרמיה הוא דעבד		אלא הכי אמר רבי חייא אמר רבי יוחנן:									◆	■	◇	לה:	
אפילו הניחה על גבי קרקע - מותר.														לה:	
פליגי בה רב דימי ורב שמואל בר יהודה, ותרויהו משמיה דרבי אלעזר:														לה:	
עודן בידו - מותר, על גבי קרקע - אסור.		חד: [רב דימי/רב שמואל בר יהודה]									◆	■	◇	לה:	
הניחה על גבי קרקע - נמי מותר.		חד: [רב דימי/רב שמואל בר יהודה]									◆	■	◇	לה:	
הא דאמרת עודן בידו מותר - לא אמרן אלא שדעתו להחזיר, אבל אין דעתו להחזיר - אסור.		חזקה משמיה דאביי:										■	◇	לה:	
מכלל דעל גבי קרקע, אף על פי שדעתו להחזיר - אסור.												■		לה:	
הא דאמרת על גבי קרקע אסור - לא אמרן אלא שאין דעתו להחזיר, אבל דעתו להחזיר - מותר.		איכא דאמרי, אמר חזקה משמיה דאביי:											■	◇	לה:
מכלל שבעודן בידו, אף על פי שאין דעתו להחזיר - מותר.													■		לה:
תלאן במקל מהו? הניחן על גבי מטה מהו?		בעי רבי ירמיה:										^	◇	לה:	
פינן ממיחם למיחם מהו?		בעי רב אשי:											^	◇	לה:
תיקו.													■		לה:
תנור שהסיקוהו בקש ובגבבא לא יתן בין מתוכו בין מעל גביו.														■	לה:
כופח שהסיקוהו בקש ובגבבא - הרי זה ככיריים, בגפת ובעצים - הרי הוא כתנור.														■	לה:
תנור שהסיקוהו סבר רב יוסף למימר: תוכו - תוכו ממש, על גביו ממש, אבל לסמוך - שפיר דמי.		[רב יוסף]												■	לה:
כופח שהסיקוהו בקש ובגבבא - הרי הוא ככיריים, בגפת ובעצים - הרי הוא כתנור, ואסור.		איתביה אביי:												♣	לה:
הא ככירה שרי?														♣	לה:
במאי עסקינן?													^	♣	לה:
אילימא על גביו													!	♣	לה:
ובמאי?													^	♣	לה:
אילימא כשאינו גרוף וקטום													!	♣	לה:
אלא כירה כי אינה גרופה וקטומה על גביו מי שרי?													♣	♣	לה:
אלא לאו - לסמוך													!	♣	לה:
הרי הוא כתנור, ואסור?		וקתני:												♣	לה:
הכא בכופח גרוף וקטום, ותנור גרופה וקטומה עסקינן. הרי הוא כתנור - דאף על גב דגרוף וקטום, על גביו אסור, דאי ככירה - כי גרופה וקטומה, שפיר דמי.		רב אדא בר אהבה:												!	לה:
תנור שהסיקוהו בקש ובגבבא - אין סומכין לו, ואין צריך לומר על גביו, ואין צריך לומר לתוכו, ואין צריך לומר בגפת ובעצים.		תניא כוותיה דאביי:												■	לה:
כופח שהסיקוהו בקש ובגבבא - סומכין לו, ואין נותנין על גביו, בגפת ובעצים - אין סומכין לו.														■	לה:
האי כופח היכי דמי? אי ככירה דמי - אפילו בגפת ובעצים נמי, אי כתנור דמי - אפילו בקש ובגבבא נמי לא.		רב אחא בריה דרבא לרב אשי:												^	לה:
נפיש הבליה מדכירה, וזוטר הבליה מדתנור.		אמר ליה: [רב אשי]												!	לה:
היכי דמי כופח, היכי דמי כירה?														^	לה:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

		Talmud Navigator												
		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שבת-כירה	מימרא													
כופח - מקום שפיתת קדרה אחת, כירה מקום שפיתת שתי קדרות.	רבי יוסי בר הנינא:												◇	לה:
כירה שנחלקה לאורכה - טהורה, לרחבה - טמאה. כופח בין לאורכו בין לרוחבו - טהור.	אביי, ואיתמא רבי ירמיה: אף אנן נמי תנינא:												■	לה:
אין נותנין ביצה בצד המיחם בשביל שתתגלגל ולא יפקיענה בסודרין	[רבנן]												◇	מ לה:
מתיר.	רבי יוסי:												◇	לה:
ולא יטמיננה בחול ובאבק דרכים בשביל שתצלה.													■	לה:
מעשה שעשו אנשי טבריא והביאו סילון של צונן לתוך אמה של חמין	[אנשי טבריא]												■	לה:
אם בשבת - כחמין שהוחמו בשבת, ואסורין ברחיצה ובשתיה, אם ביום טוב - כחמין שהוחמו ביום טוב, ואסורין ברחיצה ומותרין בשתיה.	אמרו להם חכמים:												■	לה:
גלגל מאי?	איבעיא להו:												^	ג לה:
גלגל - חייב הטאת.	רב יוסף:												◇	לה: